

ЛИСТИ З СЕЛА

(Від кореспондента "Фер. Перес.")

Скільки на території геть усіх Радянських Республік все населення ставить ся до Радянської влади.

Отже і у нас на селі воно ставить ся. — Ріжно ставить ся.

Пшов я на поле. Сів на обійзку, та й дивлюсь, як жуки в кизяках кують ся.

Сидю та й думаю. Ну, неже таки жуки оті та не можуть знати чого крашого?

А вотім і пригадало ся: А люди? Хіба мало є нашого брата, що отак самісінько все своє життя в чорт-зна-чим колунають ся...

Та й замислив ся... — Ну, та й пече-ж! Відпочиває?

— Та так отсе сидю! — Зрастуєте! — Зрастуєте!

Дивлюсь: передомною постає Зверху величезна мокра в поросі борода, а знизу величезна мокра в поросі й дотті мати. Постає незнайома.

— Закуримо дядьку? — Та закурино... — Закуримо...

Закуримо... — Ну, як тут у вас? — Та благословеніє богів! — Живете як? — Та живемо...

— Краще, як жили? — Та сказати, кому як... — А чого "кому як"? Вла-да-ж не панська... Своя... Земельку-ж одержали...

— Та, сказати, не панська... — Земельку маєте? Працюєте?

— Та й земельку мали й працювали... — А тепер? — Та й тепер... — Я змиктив.

— Так мали, кажете? і бода-то?

— Та, сказати, і не багато, так, для себе... — А скільки?

— Та десятин із дев'яносто дві, а може й дев'яности одна...

— Не знаю — не міряв... — Жили, значить, добре? — Та не так, сказати щоб і

добре... Хватало... — Семейство велике? Сини є?

— Були й сини... — Чого-ж "були"?

— Та пішли... — З ким пішли? — Та й хто зна. Хіба воно тепер розбереш...? А тепер...

— Що тепер? — На ідця... Ідця тепер — я... — Хіба ви сам?

— Та стара ще... Та то так тільки на бамазі ідця... Дені-кні зуби повибивав... За незнаможню впливав...

Мовчимо... — А скажіть на милость, чи скоро воно отсе все...

— Що? — Продолжатиметь ся... — А вам як хочеть ся?

— Та мені, сказати той... Воно, дійствительно як з какою боку... Сказати, як отак, так воно й ніби... А як отак, та воно вже, сказати, і не те, що...

А вже воно... А влада, дійствительно, наша...

Мовчимо... — Так не слыхать такого нічого?

— Та чого-ж не слыхать? Слыхать, он жайворон співає...

— Та воно так... Птичка божа, співає... Що й? Земельки в неї не було...

Мовчимо... — Так то й... Процавайте...

Пшов дядько. А я сидю та думаю. Уже й дядькові мати, за ріжком сховала ся. А я думаю...

Думаю: — Що як би оті жуки, що в кизяках порпають ся — та вміли брати з кріток, що їм потрібне.

Остап Вишня.

НАДИСЛАНЕ

ЗБИРАЮТЬ "ПОЗИЧКУ" ПІД ОХОРОНОЮ ДЕТЕКТИВІВ.

Едмонтон, Алта.

Дня 6 жовтня приїхав до Едмонтону "відпочинок" Петрушевича О. Назарук. Едмонтонські "патріоти" устроили йому стрічу на північних Едмонтоні, повбравши автомобіл. Повиждало все "настроєм" гора-давами, пообступавши синьо-жовтими паперами. А щоб мали Англії з чого сміти ся, дехо "зажоглят" патріотів на себе широкі штани і сині шалки, посідали на якісь клачі і тепали ся з задку за автомобілем "відпочинку". І дивно,

що не повели воли Назарук до свого "інституту", але до найдорожшого готелю в Едмонтоні, до якого залізав англійські принц і заїдав рибні мішонери. З сего видно, що "наші" також мають "високу політику", на яку треба буде збирати не одні "позички".

Вечером відбув ся вечір в католицькій домі, з якою католики мали много клопоту, бо се була патинна, а католики, як зазначаю, в патинну постять. Приїхав ся класифікувати Назарук, як "радикала", приїхав до нього куряжкою, попрі, котрого для етикетки примостила ся і старша брати; а ридові католики мусили ко-до дверей теріти гиду рибку і за се, довері, мусили заплатити по до-лярови.

Шкави-ті патріотичні "позички". Колись "патріоти" збирали з українських фермерів дозори на "народну кооперативу", а тепер, сами ті панове, добре поживавши, сидят сподівансько, а фермери адвоката тягають за дозри. Збирали патріоти і на бурсі, як от хоч би і едмонтонські католики, а тепер їхня бурса пропала, а з нею і гроші жертводавців. Та се не були "позички", тож не тільки гроші жертводавців не звертали, але ще прихотили ся до-плачувати. Так тепер заравні вже "позичку" і дивно її переводити. В Едмонтоні вони "перевозили" її під охороною поліції.

В суботу 7 жовтня відбуло ся в католицькій домі віче, на яким гово-рили Назарук, Перше себо аранажер, щоб забезпечити себе від "тробліт", впускати до салі за вступним. Вони знають, що робити не скачу-ть дати ти вступного. Перед бодком збирало, велика товпа на-роду. Збирало, але до салі не вде. Почались балаки про петрушевиче-ське "визволенн" Галиччии. Дехто сміявся, почав казати, що коли Петрушевич з Назаруком "визволя-ють" Галиччину, то будуть брати вступне і до Галиччини від тих, хто тепер "позиכה" на віче віддава-ють гроші. Тимчасом прибула поліція і детективи. Поліція почала питати ся чим вже селя заповнена, що тільки люди стійт на дворі. Тимчасом сала була напів дорожня. Нарешті дехто каже, дихо його забери, дам кюдра, та подивалося, що там за дим-поматія, а більшість з робітників і кюдри не дали і до салі не пішли. Дав і я кюдра. Перше, що я побачив, уийшовши до салі, се шість детек-тивів кодо дверей. Ага, думаю, почот на сторожа для містра без держа-ва. А скільки то треба було-б детек-тивів, як би вже петрушевичів мали свою державу? Коли частина робітників увійшло до салі, підступив до них один зі сторожів порядку і сказав, що если хотібуз "відпочи-нок" питати, то себач же буде арештований як авантюризм за "па-ршене порячку". Як видно, думаю, то "наші міністри" розуміють ся на

"демократії" і пригадала ся мені іде-я в ідеальній "воли" про те, як до Петрушевичів вилва була відді-літьська та охораня їм селянських конгрес в Станиславові тоді, як ма-ясково державі. Окружив він селян-ський конгрес тоді, бо там критично-бориславською нафтаю.

Отже сидят публіка в салі і вже, коли то вже "розпочинеть ся віче, ждала так аж до 15 минут до 10. години (вечером). Нарешті відомить ся куртина і показують ся почетні гості. Лишь задурили. Лешо увва-ляють собі всі труднощі збирания під теперішній час дозвріт. З години приїду Петрушевичового "відпочи-ніка" створили "одні фронт", бо на сцені сидят поруч себе петрушевич і петрушевичів. А вже, а ви як ду-мали? У нас в Едмонтоні також є ріжні "націоналізми", течи, які, зреш-тоту, стікають до одного бага, а то-ловно тоді, коли від мови про дозри та обдурованнє Фермерів.

Говорив на платформі сам Назарук і говорив те саме, що було пом-іщене в "Укр. Голосі" з вінніпегско-го віча. Тільки з додатком про Пе-турушу, сказавши, що Петлоро про-дав Польщі Східну Галиччину, на що є певні докази і яких ніхто не може заперечити. При цих словах Назарук отагал свої голови в плечі і погада-ла, наче вдавляв ся бараболою. Про радянську владу сказав Назарук, що вона піднісала угоду з Польщею, що визнає границю по Збручу, але се воно зробила тому, що не мала сили більше вмовати, однак навіть на конференції в Жені радянські деле-гати домагали ся відної Галиччини. Отже в виду сего визнаю, щоб украї-нці свої діти елементи не переказали "позики" в Канаді, бо, мовляв, в такім разі вони є проти радянського правительства.

Аранажери віча нимено затвужили віче до півночі, щоб не допустити до-дискусії. Назарук сівши самою про-мовою о 11-ій годині і себач же по-чалась збирка позики, до якої ніхто не спішив ся. "Патріоти" знали наперед, що на вічу нічого не вде-сть ся збирати, тому вони ше в день зарядили між собою "позичку", при чім кільканастітьох їх, головню бізнесменів, зложили \$1.000. Але з людського око на міниту прогояв-сися, що сю "тисему "позичку" т-во і Франка, яке само на силу животе. Проголосивши з допомогою перед при-сутними сю тисечу дозвріт, аранаже-ри думали захопити сим присутних до зложуванн "позички". Тимчасом показалося, що ніхто не спішив ся, лише пара католиків дали ше по па-ру десятків доларів. А публіка опу-стала сало, кажуци: оттак навкра-ще, нехай тепер сами дають, а то во-ни все були привикли тільки з и-нших брати.

Зрештою на такі "призначні готелі", як Макдоналд в Едмонтоні, до якого "патріоти" заїхали Назарук, дехо абурити. Однак робітників і фермерів повинні раз за всігді сказати сим панкам, що нема для них більше нії цента. Если вони хочуть панської держави, то нехай же пани і гроші складають. А ви, товариші робітни-ки і фермери, не дайте нії цента де-нішним!

Око.

"ПАТРИОТИЧНА" РОБОТА.

Саскатун, Саск.

Писав ся вже дехо про роботу "патріотів" в Саскатуні, але про сю роботу не можна і мовчати. Сі па-родні торжощі і ввездентелі з жо-гіванського ресторану були в старій краді польськими хрумцями за небіж-ки Австрії, таку саму роботу вони роблять і тут. Там вони продавали українських робітників і селян лі-чаче виборів польських шахтї за до-вгу хрумциську ковбасу і галбї пива. Інші знова були на услугах Жи-дів-посорів, польських дітвичів, були вони у них наставниками, дозорями, побережниками, алсовими, гумени-ми, гуралянками і в той сам час кожний з них сидів на спині білого селянина і робітника. Були вони то-го робітника і селянина на панській лані, брехали на него перед паном, перед окоманом за нешасний охлад. Се так сотворїше, що день і ніч бу-де брехати на свого рідного брата, тільки за те, що окоман до него ска-же "ване". На брехні сі хрумї є до-брї фаховї і вони умють вирно по-льокайськи служити своему панови.

Так вони виступувались панам в Галиччії, поки Петро Могила не з-брав їх до гурту в Саскатуні. Таку саму роботу роблять вони і в Саска-туні. Вони були біднійші, то біль-шотай тут воще про соціялізм. Від-так побачили, що на сім бізнесе не зробиють, давай чипитали до бога. Ввази ся до шарських "батьощок" і почали скликати "народні зїзди" і збирати на них з фермерів і робіт-ників дозори. Почали валити като-лицький Рим і проповідувати ірво-славїе. Дурива люди, що на зїзд приїде Стінський, або яка инша "ве-лика" парсуна. А коли зїздилися до-ди, то "перепрохали" і просили до-звріт. Так вони робили, аж поки люди не переконались, як вони їх дурять і перестали приїздити на "зїзди". Так минушого року ніхто не приїхав і хрумї підігнули хвоста. Провували се раз "Піснати ся "патріотизмом" устроїли весною с. р. демонстрацію за "визволенн" Сх. Галиччии. Ду-мали, що бодай на сім зароблять. Але і на сім провалились, бо робіт-ники більше їм не вірат і знають, що демонстрація в Канаді Галиччи-ни не визволяє. Та в не такої Га-личчии хочуть робітники, як сі "па-тріоти". Бо робітники вже не раз і не два бачили, як сі пани "визволял" Галиччину. Збирали вони вже тисячі доларів і на ріжні делегати до Пари-жа та Оттави і на повновні фондї, і на спрти Івасї і на Червоий Хрест

і все се нішло на море. Все панки змаришали, бодай би були купили за сі гроші хоч штурок своему Пе-турушевичу. Може аїя в той спосіб збрав-шися до неба, попросив би там помо-чі для канадських "патріотів", а о-собливо для саскатунських, які так обідили, що рішши заробити брех-нями на робітників. Але і се їм не вдесть ся.

Недавню тому виступили на сторін-ках саскатунської англійської преси "настойтелі" бурси і дуже пописав се своїми брехнями на робітників, на діточу школу, про що вже писав ся в "Укр. Роб. Вістях". А коли робіт-ники на сторінках тої-самой преси заперечили сему недочемому "на-стойтелю" бурси брехні, то він на-брав води в рот. Бо тут треба ва-жти з правдою; а в панків ї нема. Та і сама англійська газета в редак-ційній статї вгера се му, хрумів не-бо кожний віду до очей скаже, як ти можеш знати шоще про робіт-ників і вільність і про діточу школу, коли ти там ніколи не бувавш. І сей піпалок сам проказав на публічно, що мелдувал поїти на робітників і вона воно не саухає. Тодї він по-чав мелдувати англійським жите-лям, але і ті воно не тільки не послу-хали, але ще висміяли, бо залуке дурна і очевидна від усіх буда украї-ного зоява.

От яких дозврітчиків виплекали українські фермери своїми потом зап-рещуваними центами. Та час Івасї і фермери вже починають скидати з себе ті "конячі окуляри", які назо-жили на них настойтели молітвенної бурси, бо саскатунські робітники дав-но вже скинули сі окуляри. Тепер вони добувають свій Робітничий Дім без жалін пана. Булово сего дому вікраз і заставила панків брехати на робітників і називати українських робітників "Жидами, Москалями, хоч вони сами добре знають, що ті робіт-ники є чистійшими Українцями за них. Коли ті сами робітники кушав-ли шери і помагали будувати "На-родний Дім", то тоді вони були У-країнцями, а коли пани анкадали робітників за "народного", то збри-ли їх Жидами і Москалями. Наятї діти українських робітників вони назвали Жидами (се також "ларо-ка"). А коли ми, шервіч "Народн-ного Дому", скликали мінит, шоби поговорити з тими панками, то вони закликали поліцію і, тикаючи на нас пазьмами, казали поліції: "гір, ро-бені боженки!".

Робітники забрали ся від тих пан-ків і перенесли на собі всі ляди, не брехали нії кричали і лишили пан-кам вільну руку в "народний". І шоще не бід робітників зробиють? Чо-во. Пустують стоїть їх "Народний Дім" в Саскатуні. Ми, українські робітники Саскатуну, будували до-ми для чорних і жовтих кружків, а сами і наша діточа школа мистили ся в комірнику. Се велос до того ча-су, поки наша організація зросла в силу. Тодї робітники рішши збува-ти свою власну інституцію, де ніяка петрушевич зарара не має го-лосу. В сій своїй інституції робітни-ки при помочи сивомїтших товари-шів осидомажуть себе і там воще да-дуть українській мові, пісії і му-зики. Се праця зробила великий по-ступ серед робітництва, а "патріо-ти" від сего вчинили ся біль голови. Бо вони побачили, що робітники є годні без них дім побудувати і робо-зу вести, тоді як вони не годні без робітників і готового побудованого утримати. І вони почали як скажені брехати на робітників.

Нам кажуть, що в Галиччії му-ж... КОНЦЕРТ В ІСТ КИЛДОНАН!

Відділ Укр. Робітничого До-му в Іст Килдонан устроє у власнім будинку в неділю, дня 15. жовтня

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ.

В програму концерту вхо-дить хор, інструментальні про-дукції, деклямації, сольові спі-ви і т. п. Початок точно о годині 8. вечером.

Весь дохід призначений на сплату довгу Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан.

УВАГА ВЕГРЕВІ І ОКОЛИЦЯ

Перший раз в Вегреві!

Відділ Укр. Роб. Дому в Ве-греві відіграє в четвр, дня 26. жовтня у Народнім Домі в Вегреві комедію п. н.:

"ПІСЛЯ РАВТУ"

По представлено забава. Приходить всі а не пожадує. Початок о год. 8.30 вечером.

ПОЗІР! ВАНКУВЕРШ ПОЗІР!

Всуботу, 21-го жовтня, о годині 8-ій вечером відігра-єть ся в фініландській гали на розї уацьє Клінтон і Чендер представлено — драма на три дії п. н.:

"ГАЙВРОНС"

По представлено танці. Про-сінть ся всі зїйти ся як найчи-слійше. Вступ за тикетами для му-щин 50 ц., для женщин 25 ц. Комітет.

щавать ся на українським працію-чим населенм польських шахт. А що робить в Канаді українські під-павки? Дайте їм держава, то вони будуть в ній так само змушати ся над українським робітниками і селя-нями, як і польська шахта. А тепер вони в Галиччії тільки доносят на передових робітників, бо навіть га-зету "Вперед" замкнула польська шахта на доноси українських панів.

На закїчене побажо хіба, шоби всім "патріотичним" брехунам ада-валась брехні так, як недочемому "настойтелю" молітвенної бурси в Саскатуні. А вам, товариші робіт-ники, бажо солідарности між собою і витревалости в класній боротьбі з чинотенюкою, жовтою і перістю аграєю.

Робітник.

ПІВРІЧНЕ СПРАВОВДАННЄ ЖЕН-СЬКОГО Т-ВА "ВОЛЯ" ПРИ ФІЛІ У.Р.Д. В РИДЖАРНІ, САСК.

В неділю 3. вересня на місцевім мінитї Філії Укр. Роб. Дому, зарад женського робітничого т-ва "Воля" здав справовданнє зі своєї діяльнос-ті від часу свого заснованя до 3-го вересня с. р. Чаєнкіній виконували свою пролетарську роботу по змові своїх сил. Помагали вським підри-емствам, устроювали для збоду-ючих в Соцієтській Росії і на Радян-ській Україні. Помагали своїм робіт-ничим часосіам "Укр. Роб. Вістям" і "Робітницї".

За 6 місяців відбуло ся 15 значай-них мінитів, 1 спеціальний мінит, 3 спільні читаннє, 6 лекцій, устроєно 1 відіч, 3 забав, 1 концерт, 3 вече-рок сміху і 1 представлено.

Фінансове справовданнє т-ва "Во-ля" за 6 місяців представляєть ся так:

Прийхід:	
Март	\$56.35
Пвітень	21.22
Май	50.89
Червень	15.26
Липень	76.15
Серпень	1.00
Разом	\$220.87
Розхід:	
Март	\$38.65
Пвітень	35.00
Май	49.55
Червень	40.67
Липень	50.42
Серпень	50.42
Разом	\$214.29
Повторене:	\$220.87
Прийхід	\$220.87
Розхід	214.29

Остає в касі \$6.58

Тепер звертаю ся до товаришок робітниць і визнаю їх до активної ро-боти в жіночій організації і вським робітничим русі.

Вже час вам, товаришки робітницї, зрозуміти, де корінь всего зла для робітників і робітниць цілого світа і який вихід з него. Приставайте до робітничих організацій і наколи не

можете багато робити для організації, то робити хоч спільно, що зможе. Складіть ся всі на мінити, де спільно зможемо обговорити наше тяжке положеннє і порадитися про те, яка будучність має нас і наших ді-тей, наколи і на далї капіталістична рука буде нас душити в груди. Отже визнаю вас, товаришки робітницї, ці, беріть ся більше до праці, не лі-нуймося, а стараймо ся більше їти разом, бо тільки в єдності зможемо ми скинути капіталістичне ярмо зі своїх плечей.

П. Мамчур, секретарка.

ПРОСЬБА ДО ОДНОСЕЛЬЦІВ СЕЛА МЕЛЬНИЦІ, ПОВ. БОРШІВ, ГАЛІЧЧИНА.

Дорогі Земляки! В Торонто, Онт., перебуває тепер Андрій Балюк, син Васіля, з села Мельниці, пов. Боршів, котрий нахо-дїть ся в дуже критичній позице-ві. Причина сему дозволїтї сла-бість. Він був в шпиталі в Судбу-рі 8 місяців, а в Торонто в шпита-лі був 21 місяць. Працькати він не є в силі і не має ні одного цента за душею, шоби зміг дістатити до старого краю до своєї сімї.

Тому просимо вас, дорогї земляки з села Мельниці! Згляньтеся над бі-дошасним Андрієм Балюком і помо-жїть йому своєю ласкою дістатис до родині до старого краю. Своєді-мо ся, що ви всі як один, Мельничан-ці, щедро відкажіте ся на сю про-сьбу і зложите що у вашій силі для свого нещасного односельчанина, за що наперед скаждемо від його іме-ні всьім вам сердечну подяку.

За комітет помочи хорому одо-сельчанин: Николай Юрєвчїк, Петро Юрєвчїк, Василь Андрєвич, Нико-лай Андрєвич і Николай Доганік.

Жертви просит ся слати якнай-скорше, а не пізніше до 31. жовтня, тому що ми хочемо відіслати хорого товариша до Галиччини з початком листопада.

Просимо слати всі жертви, як та-кож звертатися за всіма інформація-ми на слідуючу адресу:

N. P. Yureczkiw, 15 Edvin Ave., West Toronto, Ont.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі своїх кравців Яна Чиборода, Васи-ля Винничука і Леся Орєвця, з села Задуча, повіт Свинти, Галиччина. Дав-ніше працювали в Алберті. Хто з товаришів знає бі їх адреси або по-ни сами хай напишуть до мене на сіл-дючу адресу:

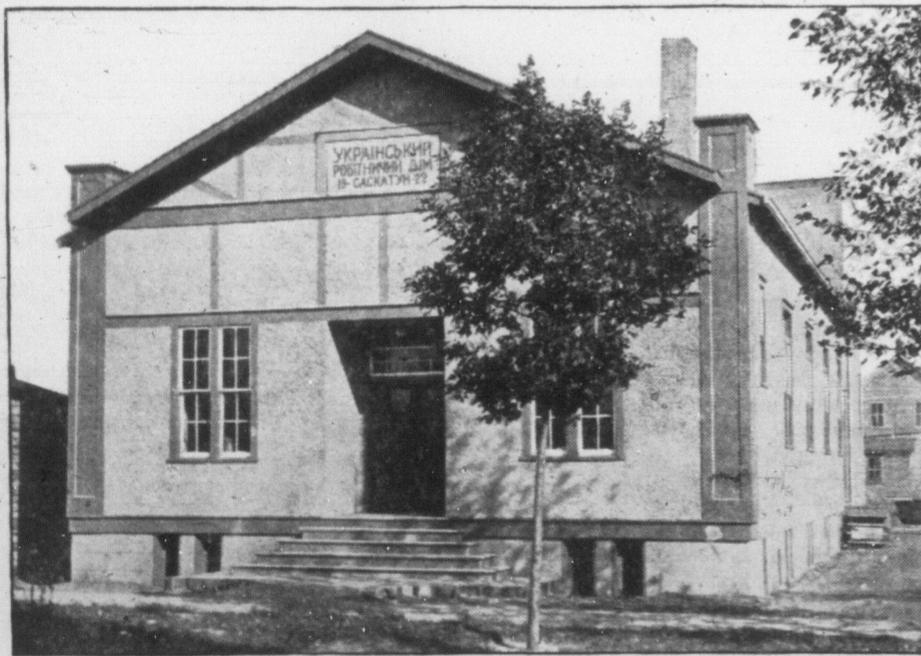
John Szkurban, Fabyan, Alta. (84)

ПОШУКУЮ свого сина Стефана Бродовського, який в 1921 р. перебу-вав в Сема Слівніччї в Джебурґ, Саск. Тоді подав бі мене його адре-су тоді вистав \$2.00 нагороди.

Hipolit Brodowski, Rosthern, Sask. (84)

ФОРМАЛЬНЕ ОТВЕРЕНЄ

УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ В САСКАТУНІ

ПРИ УЛИЦІ G. SOUTH (МІЖ 19 А 20)

відбудеть ся

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 22-ГО ЖОВТНЯ, О ГОДИНІ 8-ІЇ ВЕЧЕРОМ.

НА СЮ УРОЧИСТІСТЬ ЗАПРОШУЄМО ВСІХ РОБІТНИКІВ І РОБІТНИЦІВ В САСКАТУНІ І З ПОЗА САСКАТУНУ ЯК РІВНОЖ ДООКОЛИЧНИХ ФАРМЕРІВ.

На отворено Укр. Роб. Дому будуть промовляти бесідники: від англійських робітничих організацій Саскатуну, передставити Е.К. Укр. Роб. Дому в Вінніпегу т. М. Шатувський і товариші з околиць Саскатуну.

В ПОНЕДІЛОК, 23. ЖОВТНЯ, О ГОД. 8.30 ВЕЧЕРОМ ВІДІГРАЄТЬ СЯ В УКР. РОБ. ДОМІ ДУЖЕ ГАРНЕ ПРЕДСТАВЛЕНЄ.

Приходить всі громадно і клячте з собою своїх знакомих, шоби ніодни свідомий член робітничої класи міста Саскатуну не пропустив зїяти участи в святї отвореннє нашої робітничої інституції.

ЗАРЯД.

В СВДОМОСТИ НАША СИЛА!

ЧИТАЙТЕ І ЗАМОВЛЯЙТЕ НАЙНОВІЙШІ КНИЖ-КИ В РЕДАКЦІЇ "УКР. РОБ. ВІСТІЙ":

Історія Культури	\$2.50
Азбука комунізму	1.25
Шлях до влади	.50
Фікція нації і національної незалежності	.35
Історичний матеріалізм	.35
Боги	.25
Фабричні розговори про економію	.25
Світова революція	.25
Тези і резолюції III. Конгресу Комінтерна	.25
Капіталізм і робітництво в Індії</	